CENTRALNY ZARZĄD SŁUŻBY WIĘZIENNEJ
Biuro Prawne
ul. Rakowiecka 37A
02-521 WARSZAWA
tel. 640-83-41, fax 640-83-43

Warszawa, dnia 24 lipca 2012r.

BPR – 023 – 47/12/2480

ZG NSZZ FiPW
Wpłynęło dnia:
2012 -07- 26
L.dz 418 podpis

Pan
Wiesław Żurawski
Przewodniczący Zarządu Głównego
NSZZF i PW

Szanowny Panie Przewodniczący!

Odpowiadając na Pana pismo z dnia 21 czerwca 2012r., l.dz. ZG – 126/2012 po zapoznaniu się z załączonym pismem Zastępcy Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej we Wrocławiu z dnia 25 kwietnia 2012r., l.dz. OI/K – 127/48/12/1687, Biuro Prawne przedstawia następujące stanowisko:

Zgodnie z przepisem art. 130 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o Służbie Więziennej, czas służby funkcjonariusza może zostać przedłużony do 48 godzin tygodniowo z przyczyn wymienionych w tym przepisie. W zamian za przedłużony czas pełnienia służby, przepis art. 131 wspomnianej ustawy, przyznaje czas wolny od służby. Ewentualne wynagrodzenie pieniężne (ekwiwalent pieniężny) za ten czas, zgodnie z przepisem art. 137 ust. 1 wspomnianej ustawy, przysługuje tylko w przypadku gdy funkcjonariusz przed zwolnieniem ze służby, nie wykorzystał przysługującego mu czasu wolnego od służby.

Odnośnie wykorzystywania czasu wolnego od służby ustawa o Służbie Więziennej nie przewiduje wprost takiego samego uregulowania, jak w art. 143 ust. 1 i 2, które dotyczy wykorzystywania urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego.

Należy jednak wyrazić pogląd, że uregulowanie zawarte w wyżej wspomnianym przepisie, dotyczące urlopów funkcjonariuszy, powinno w drodze analogii mieć także zastosowanie do wykorzystywania czasu wolnego od służby, o którym mowa w art. 131 ustawy o Służbie Więziennej.

Trzeba zauważyć, że pogląd zawarty we wspomnianym na wstępie piśmie Zastępcy Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej we Wrocławiu, że *„Czasu wolnego za czas służby nie przerywa (wyłącza) ewentualna choroba, nawet gdy okres choroby pokrywa się w całości z czasem wolnym udzielanym w zamian za wypracowane nadgodziny”*, jest sprzeczny z zasadami prawa pracy zawartymi

w art. 11^2, art. 13, art. 14 Kodeksu pracy oraz zasadami zawartymi w art. 2, art. 32 ust. 2 oraz art. 66 ust. 2 Konstytucji RP.

Nie można także zgodzić się z poglądem Zastępcy Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej we Wrocławiu, że *„... przedstawienie zwolnienia lekarskiego po fakcie udzielenia funkcjonariuszowi wolnego za wypracowane wcześniej nadgodziny jest tutaj bez znaczenia chyba że długość zwolnienia lekarskiego wykracza poza czas wolny"* albowiem funkcjonariusz w takiej sytuacji byłby pozbawiony zarówno czasu wolnego, wynikającego z jego prawa do wypoczynku, a w przypadku zwolnienia ze służby, uległby zmniejszeniu przysługujący mu ekwiwalent pieniężny przewidziany w art. 137 ust. 1 wspomnianej ustawy. Jednocześnie ze względu na zwolnienie lekarskie, takiemu funkcjonariuszowi na podstawie przepisu art. 197 ust. 1 wspomnianej ustawy, należałoby obniżyć nagrodę roczną. Tak więc taki funkcjonariusz nie odniósłby żadnej korzyści z uwagi na pełnienie służby w nadgodzinach (ani finansowej, ani w postaci czasu wolnego) i dodatkowo byłby dyskryminowany finansowo (obniżenie nagrody rocznej i ekwiwalentu pieniężnego).

Reasumując Biuro Prawne nie może podzielić poglądu prawnego zaprezentowanego we wspomnianym na wstępie piśmie Zastępcy Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej we Wrocławiu.

Z poważaniem,

Z up. DYREKTORA
BIURA PRAWNEGO
ppłk Marian Raczyński
radca prawny

Wykonano w 2 egz.

1. Adresat
2. a/a